



Prečítajte si

2

Rozhovor

4

Uznesenia

6

Betlehem

9

MŠ

13

ZŠ

18

Šport

Príhovor starostu

Milé vavrečanky, milí vavrečania,

ani sme sa nenazdali a máme za sebou prvú štvrtinu roku 2023. V januári a februári sme si plnými dúškami užívali snehovú perinu, ktorá nás po rokoch poriadne zasypala. Ďakujem Vám všetkým občanom za pomoc a hlavne trpezlivosť pri riešení kalamitnej situácie. Myslím, že napriek drobným nedorozumeniam sme situáciu všetci obyvatelia Vavrečky zvládli so ct'ou.

Prvé dva mesiace roka sú aj obdobím plesov a karnevalov. Konečne sme po dvoch rokoch coronového pôstu mali kopec možností ako sa spoločensky zabaviť, alebo kultúrne a športovo vyžiť. Od silvestrovského batôžkového plesu, ktorý privítal Nový rok, Novoročného koncertu Vavrečského chrámového zboru, cez poľovnícky ples, športový ples až po detský karneval. Naši športovci ukázali, že vedia pripraviť kvalitné športové podujatie, ako bola Vavrečská biela stopa. Obdobie fašiangov zavŕšilo pochovávanie basy, akcia o ktorej sa rozpráva široko-d'aleko. Marec je už tradične mesiacom príprav na najväčšie kresťanské sviatky Veľkú noc.

Mám však aj horšie správy, ktoré sa dotýkajú všetkých občanov, a to je neustále zdražovanie. Nie len potravín a tovaru v obchodoch, čo pocít'ujete Vy občania pri denných nákupoch, ale aj služieb, ktoré obec zabezpečuje pre Vás. Na mysli mám najmä spracovanie komunálneho a iného odpadu, ktorý ako občania vyprodukuje. Toto je oblasť, v ktorej môžeme obecnej pokladni a teda sami sebe pomôcť separovaním odpadu. Ako príklad zvýšenia cien za spracovanie odpadu uvediem o koľko stúpili náklady obce za jeden zvoz komunálneho odpadu v priebehu jedného kalendárneho roku:

Prvý zvoz v roku 2022 bol realizovaný 4. 1. 2022 a z našich popolníc bolo vysypaných **10,36 tony** (obrovské číslo) odpadu. Tento zvoz spolu so všetkými súvisiacimi poplatkami stál obecnú pokladňu, teda nás všetkých

1073,79 Eur.

Prvý zvoz v roku 2023 bol realizovaný 3. 1. 2023 a z našich popolníc bolo vysypaných **10,35 tony** (takmer rovnaké množstvo ako v roku 2022) odpadu. Po zvýšeníach cien za manipuláciu a likvidáciu odpadu a manipuláciu so samotnou zbernou nádobou stúpila cena spracovania pri porovnateľnom objeme na **2418,14 Eur**, teda viac ako o cca 130%, pritom poplatky pre občanov stúpili z 22,50 Eur na 30 Eur, čo predstavuje cca 20%.

A to sú iba smetné nádoby pri našich domoch. Keďže pri likvidácii odpadu má na výslednú cenu najväčší vplyv hmotnosť odpadu, rovnako narástli ceny aj za odpad, ktorý je umiestňovaný do veľkoobjemových kontajnerov na zbernom dvore. Celkovo sa za minulý rok z našej obce vyviezlo viac ako 373 ton komunálneho (neseparovaného) odpadu.

Pozitívna na tom je jedna skutočnosť, že pomôcť si vieme sami, a to dôkladnou separáciou odpadu. Do popolnice nepatria zvyšky z kuchyne, záhrady, šupky z banánov, pomarančov alebo zemiakov. Samozrejme ani fľaša z kečupu alebo z tatárskej omáčky, alebo rozbitý pohár z kuchyne. Ani obal z vákuovo balenej šunčičky z obchodu, tetrapakového obalu z mliečka, alebo kelímok z jogurtíku... Ak sa potrebujeme „zbaviť“ použiteľného staršieho nábytku alebo

funkčného spotrebiča, pokúsme sa uprednostniť možnosť darovania pred vyhodením na zberný dvor. Chcem apelovať na niektorých nezodpovedných občanov, ktorí zveľaďujú svoje nehnuteľnosti a stavebným odpadom „krášlia“ okolie našej obce. **Každý z nás by mal prevziať zodpovednosť za jeho zákonnú likvidáciu, prosím Vás nerobme si z nášho chotára skládku.** Ďakujem všetkým občanom, ktorí využijú kontajner na stavebný odpad pri zbernom dvore, alebo ho na vlastné náklady vyvezú na registrovanú skládku a nezaťažujú naše okolie.

Už dnes musím konštatovať, že ak neznížime hmotnosť komunálneho odpadu, poplatky za komunálny odpad



„Požehnané a milostiplné Veľkonočné sviatky, aby Boží baránok priniesol pokoj, lásku a nádej do každej rodiny“

praje starosta a kolektív OcÚ

v obci pre občanov budúci rok stúpnu. Ak separovaním znížime hmotnosť odpadu, znížime aj výšku platby za jeho likvidáciu. Skúsme sa všetci na to obecné pozrieť ako na svoje, a tak ako každý z nás doma rozmýšľa ako ušetriť na plyne alebo elektrine, porozmýšľajme aj nad šetrením pri odpadoch.

Znížiť cenu za likvidáciu odpadu pre obec sme sa rozhodli aj zrušením jedného kontajnera na bio odpad, do ktorého ste nosili konáre z opíľovaných stromov. Kontajner na pokosenú trávu nemôžeme zrušiť a v čase vegetačného obdobia Vám bude k dispozícii, na uloženie opílených konárov vyznačíme pri tomto kontajneri miesto. Odvezený bioodpad vysypaný do kontajnera nám zvyšuje podiel separovaného odpadu. Ak by sme ako obec nevyviezli minulý rok 91 ton tohto „zeleného“ odpadu, stúpol by nám poplatok za uloženie jednej tony komunálneho odpadu z 18 Eur na 22 Eur, čo by za minulý rok predstavovalo navýšenie poplatku za likvidáciu komunálneho odpadu o sumu cca 1500 Eur.

Viem, že je veľa domácností, ktoré už dnes poctivo separujú odpad a tým, že sa nerealizuje vážený zber odpadu, tak formou paušálneho poplatku znášajú časť nákladov za občanov, ktorí separovaniu neprikladajú taký veľký význam. Týchto zodpovedných obyvateľov chcem požiadať o trpezlivosť a možno aj pomoc pri vysvetľovaní našim spoluobčanom, že separovanie odpadu je v záujme každého občana. Počúvajte naše deti a vnúčatá z našej materskej a základnej školy, ktoré naši pedagógovia vedú k úcte ku prírode a ochrane životného prostredia. Sám som sa pri prezentácii ich projektu „Zelená škola“ presvedčil, že sú v tejto oblasti správne nasmerovaní a chápu dôležitosť separovania, zníženia produkcie odpadov, ale aj čistej prírody bez vyvezených smetí.

Milé vavrečanky, milí vavrečania, dovoľte mi na záver v mene všetkých zamestnancov obecného úradu a samozrejme v mojom mene Vám popriať krásne prežitie Veľkonočných sviatkov a do ďalšieho obdobia veľa zdravia, životnej sily a optimizmu.

Ing. Karol Pjenteľ

Rozhovor

„Túžil som postaviť dom, zasadiť strom a mať deti...“

... takéto pranie má asi každý chlap, poviete si. Jasné, to nie je nič čudné a ani nové. Keď to chlap v dnešnej dobe chce, tak to urobí. Prekážkou je iba stav mysle – čiže nechce. Ale ak si toto pranie premietneme o 70 rokov naspäť, nebolo to také jednoduché, prekážkou mohol byť aj stav spoločnosti, nedostatok peňazí, strojov, možností. Jednoducho sa žilo úplne ináč. Ako

to vlastne bolo, aby sme mali obraz o dobe, ktorá nebola taká vyspelá a štedrá ako je teraz, som sa radšej opýtala uja Eda Rentku, ktorý v januári oslávil 90 rokov a takmer všetko si pamätá...

- mnohí z nás nezažili jednu izbu, jednu bračku, jednu perinu pre viacerých súrodencov. Vy určite áno... Nebolo málo miesta, málo jedla, veľa zimy?

Bolo, áno, ale my sme to tak nevnímali, my sme boli zvyknutí, že nás v posteli bolo viac a nezostalo miesto už ani pre blchy. Pamätám sa, že som hojdal v kolíske dve sestry naraz a neboli dvojčky. Aj my väčší sme spávali tak, že dvaja sme mali hlavy na jednej strane postele a ďalší mali hlavy pri našich nohách. Neviem ani ako sme sa tam pomestili, viem len, že keď sa jeden chcel obrátiť na inú stranu, nemal na akú, už tam niekto mal nohy alebo ruky alebo hlavu. Len si v tej tme nevedel komu patrí. Bolo nás detí ako smetí. Agneška, Mariška a Magda zomreli ako diet'a. Ďalší Roman, Františka, Justína, Štefan, Vendo, Anča, Gusta, Viera, Eta. Bývali sme tam, kde stojí dom Oňa Rentku, ale dom bol podlhovastý, úzky ako všetky domy v tej dobe. Povyše nás býval mamin brat Rudo Remenár, poniže Štefan Remenár. Predávali kožu z hovädzieho dobytku, ktoré sa používali na šitie krpcov, keď bolo treba, navzájom si pomohli s mojimi rodičmi. Ujka som mal richtára, Ignác Hrkeľ, byť richtárom čosi znamenalo, ľudia si ho vážili, vedel pomôcť, poradiť. Aj jeho otec bol richtárom.

- čo robil otec, čím vás toľkých živil?

Naši mali obchod, potraviny, boli priamo v chalupe, kde sme bývali. A gazdovalo sa. Pred domom gánek, neprekrytý, vstupovalo sa rovno do kuchyne. Do cesty bola predná izba, iba pre návštevy, otvárala sa na sviatky. Pre nás, deti platilo, že tam sa nehrávalo, nebývalo, nespávalo. Postele tam boli parádne, vysoké s tučnými perinami. Spávali tam až neskôr dievčatá, keď povyrástli, ako dievky. V kúte trónil parádny sekretár. Zadná izba, ktorá bola otočená do dvora, čiže výhľad na maštal', to bolo naše miesto. Podlahy drevené, doteraz si pamätám ako pekne spievali pri každom kroku. Starú murovanú pec sme mali, takú, aby nielen hriala, ale aby slúžila aj na pečenie chleba, vymuroval nám ju starý

Mikos. Dalo sa v nej upiecť až sedem chlebov, lebo tak sa pieklo, že naraz na celý týždeň mama piekla. Pred pecou bola jama, aby sa dobre s chlebom manipulovalo. Chlieb sa nekupoval, každý doma piekol. V izbe, kde sme spávali, sa kúrilo v kovovej peci a predná izba sa nevykurovala, tam sa zohrievala iba posteľ vyhriatymi tehľami. Šetrilo sa, v zime bola jednoducho zima, kúrilo sa iba v kuchyni a zadnej izbe. Ale nehladovali sme. Vždy bolo niečo v komore, nejaká zásoba. Vtedy sa varili jednoduché pokrmy: mrvane, kukuričná kuľša s mliekom, zemiaky, kapusta, slepý guľáš, mäso najčastejšie v nedeľnej polievke. Ale mlieko a chlieb sme mali každodenne, tým sme sa zasýtili. Keď boli sviatky, tak sa piekli makové a lekvárové koláče. V každom dome boli v komore nejaké zásoby a hlavne v pivnici zemiaky. A keď bolo veľmi zle, stávalo sa i tak, že si niektoré dieťa i viac detí zobrali príbuzní, ujko, alebo strýko, aby pomohli žiť.

- gazdovali ste, to znamenalo, že aj deti museli pomáhať...

Už ako malý chlapec som sa rád motal v maštali. To bolo normálne, že deti pomáhali, museli. Veď roboty bolo aj v maštali, aj vo dvore, na poli. Mali sme kone, kravy, prasatá, hydiny. Veľa

poľa, hory. Vstávali sme o piatej ráno, so slnkom, aby sme nakrmili statok, veď o siedmej sme už boli v hore. Otec mal gepeľ, mechanické rezanie, to nám veľmi uľahčilo robotu, kone ťahali pílu, nemuseli sme my ručne driať. Nemali sme času na rozmýšľanie či sa mi chce, alebo nie. Otec prikázal: „Idť nakrmiť a potom kosť!“

Nebolo času na dlhé reči. Neodvrávalo sa, to som si nedovolil. Teraz dieťa dostane za každú prácu v dome nejakú odmenu, darček. My sme na darčeky neboli zvyknutí. Keď prišla tetka z Ameriky, vybrala z kabelky cukríky, dala nám každému jeden a hotovo. Keď mi priniesla ako malému chlapcovi čižmičky, doteraz si pamätám ako som si s nimi šťastne klopkal.

- teta Gusta, vaša žena, už niekoľko rokov na vás dáva pozor zhora. Ako ste sa rozhodli, alebo prečo práve ona sa vám zapáčila, čím bola iná ako ostatné dievky? Alebo nebodaj sobáš rodiča dohodli?

Nie. Rodičia nedohodli, vybral som si sám, nepotreboval som radu (šibalsky sa usmieva). My sme sa rozhodli s Mat'om Hvoľ-

kom, že sa treba v živote nejako posunúť. Boli sme kamaráti, spolu sme mládenčili a jedného dňa sme si povedali: „Poďme sa ženit!“ Tak sme sa poobzerali po dedine (teda po dievkach) a jemu padla do oka Ľudmila Šimuradíková a mne Gusta Durajová. Kamarátili sa ešte s Matildou Pjentkovou, ale tú zobral Roman Trabalka. Okukali sme si ich na párač-kách, pri mládeneckých posiedkach, na muzike sme sa každý poklonili pred tancom tej svojej a hotovo. A keďže s nami išli tancovať, bola ženba jasná. Teraz chlapec s dievčaťom spolu chodia aj päť rokov, kým zistia, že áno alebo nie. My sme nerozmýšľali tak, že veď skúsime - uvidíme. My sme uvažovali - oženíme sa a uvidíme. A potom už nebol čas na špekulovanie. Prišli deti, stavali sme dom, peňazí nebolo, ani pôžičiek, tak sme museli tuho rozmýšľať ako a za čo.

- Ako ste spolu začínali, kde a ako ste bývali?

Najprv sme bývali u Duraja (bol som za nevestu), potom sme dostali byt na priehrade, lebo som začal robiť na múre ako elektrikár. Nebolo ani peňazí, ale ani pozemku, kde by sme stávali. V tej dobe sa mohol postaviť nový dom



foto: mladomanželia Rentkovi

iba tak, že sa zvalilo staré. Ale našli sme východisko, lebo aj Mat' o chcel stavať. Moja sestra robila v Žiline na Krajskom úrade a vybavila, že od cintorína po hlavnú cestu povolili výstavbu rodinných domov. Trochu peňazí mi požičali v robote, trochu rodina pomohla, kvádr som si vyrábala sám, základy tiež. Skoro 10 rokov sme stávali, išlo to pomaly. Teraz stavia väčšinou firma, prídu stroje, vylejú betón, nosníky na strechu, hotové preklady... To sa nedá s dneškom ani porovnať.

Skaly som navozil na koňoch, to bola výhoda, niekto nemohol ani to. Všetko sa robilo ručne, nebolo materiálu, nesmeli sa ísť do hory. Toľko hory sme mali a nemohol si si drevo stiahnuť! Aj škridla sa robila ručne, mali sme mašinu na jej výrobu. Miešačky neboli, to bol frajer, kto ju mal, maltu sme miešali ručne. Krompáč a lopata, to boli naše stroje.

- Keď to porovnáte, ako by ste sa rozhodli vtedy, či teraz?

Vtedy. Na robotu bolo ťažko, ale na srdci ľahko. Navzájom sme si pomohli, nezávideli, keď sa u suseda skončilo skôr, prišli pomôcť mne a naopak. Bol čas aj na kus reči, na srandu, vzt'ahy boli iné. S kamarátom Mat'om sme v plote medzi našimi domami urobili malú bráničku, aby sme si mohli navzájom vojsť do dvora, kedy potrebujeme. Donedávna som v jeho udiarni údil slaninu a klobásy, keď som robil zabíjačku. Ženy si rovnako chodili pomáhať (cez mizurku, to bola tá úzka bránička v plote) či v kuchyni, či na poli poradiť. Nikdy sme sa nepovadili, rovnako aj deti. Spolu vyrastali, spolu sa hrávali. Aj sa pobili, aj sa pomerili, nerobili sme medzi nimi poriadok, samé sa upratali. Teraz? Pre plot sa povadia, pre psa keď utečie, pre smeti pri plote..., také taľafatky. A ploty ako hradby postavené medzi domami, a tak aj vzt'ahy! Pre sprostosti po súdoch sa vláčia. V domoch blahobyť, ak na niečo zachýba, hneď sa úver zoberie. Keď sme sa nast'ahovali, mali sme železné postele so stružliakmi miesto matracov a takí sme boli šťastní, že máme svoje. Veľmi som sa tešil, že mám dom, strom...(prvé stromky ovocné som u Bulhara kupoval) a aj deti, tie sú dôležité. Viem, je iná doba, veď úroveň života sa musí zlepšovať, ale niekde bude chyba, keď je toľko nezhody, rozvodov, rodičia týrajú deti a naopak, o starých rodičov sa nemá kto postarať, pritom nie je bieda, žiadna. Ak niekto povie, že sa biedi, ešte nevidel biedu, tú skutočnú, čo vás zrazí na kolená.

- Čo by ste odkázali alebo lepšie povedané poradili mladým ako na stavbu domu?

Nič. Ja nemôžem radit' pri stavbe domu. Teraz sa to už ináč robí, ale poradil by som iné. Nie stavba domu, nie veľký dom, nie drahé zariadenie, nie auto. Ale rodina. Tá je dôležitá. Najt'ažšie je postaviť rodinu tak, aby do nej pri búrkach nenatieklo.

Čo povedať? Nič. Stačí mlčať, povedané už bolo...

Ujovi Edovi prajeme všetko dobré, aby si stále vedel vychutnať obyčajné, pokojné dni, svoju záhradu a hlavne svoju rodinu.

(i.b.)

Uznesenia zo zasadnutia obecného zastupiteľstva konaného dňa 13.02.2023.

Uznesenie č. 1/2023

Obecné zastupiteľstvo vo Vavrečke : *schvaľuje*

Program na rokovanie Obecného zastupiteľstva.

Za uznesenie : Ing. Mária Bucová, Adam Čiernik, Bc. Alena Hvoľková, Peter Kružel, František Pazúrik, František Pepucha, Rastislav Poláčik, Slavomír Praj

Uznesenie č. 2/2023

Obecné zastupiteľstvo vo Vavrečke : *schvaľuje*

Všeobecne záväzné nariadenie obce Vavrečka č. 1/2023, ktorým sa mení a dopĺňa Všeobecne záväzné nariadenie obce Vavrečka č. 2/2022 o výške príspevku na čiastočnú úhradu nákladov v školách a školských zariadeniach v zriaďovateľskej pôsobnosti obce Vavrečka

Za uznesenie : Ing. Mária Bucová, Adam Čiernik, Bc. Alena Hvoľková, Peter Kružel, František Pazúrik, František Pepucha, Rastislav Poláčik, Slavomír Praj

Uznesenie č. 3/2023

Obecné zastupiteľstvo vo Vavrečke : *berie na vedomie*

Správu o činnosti hlavného kontrolóra obce za rok 2022.

Za uznesenie : Ing. Mária Bucová, Adam Čiernik, Bc. Alena Hvoľková, Peter Kružel, František Pazúrik, František Pepucha, Rastislav Poláčik, Slavomír Praj

Uznesenie č. 4/2023

Obecné zastupiteľstvo vo Vavrečke : *schvaľuje*

Plán kontrolnej činnosti hlavného kontrolóra obce Vavrečka na 1. polrok 2023.

Za uznesenie : Ing. Mária Bucová, Adam Čiernik, Bc. Alena Hvoľková, Peter Kružel, František Pazúrik, František Pepucha, Rastislav Poláčik, Slavomír Praj

Uznesenie č. 5/2023

Obecné zastupiteľstvo vo Vavrečke : *schvaľuje*

Finančnú dotáciu základnej organizácie Jednoty dôchodcov vo Vavrečke vo výške, ktorá bude predstavovať sumu na úhradu nákladov spojených so zabezpečením stravy pre účastníkov akcie – 10 výročie založenia organizácie v našej obci.

Za uznesenie : Ing. Mária Bucová, Adam Čiernik, Bc. Alena Hvoľková, Peter Kružel, František Pazúrik, František Pepucha, Rastislav Poláčik, Slavomír Praj

Uznesenie č. 6/2023Obecné zastupiteľstvo vo Vavrečke : *berie na vedomie*

Žiadosť rímskokatolíckeho farského úradu v Trstenej o poskytnutie finančnej pomoci pri stavbe kaplnky v areáli Hornooravskej nemocnice s poliklinikou v Trstenej.

Za uznesenie : Ing. Mária Bucová, Michal Hrkeľ, Bc. Alena Hvoľková, Peter Kružel, František Pazúrik, František Pepucha, Rastislav Poláčik, Slavomír Praj

Uznesenie č. 7/2023Obecné zastupiteľstvo vo Vavrečke : *berie na vedomie*

Informácie poskytnuté v bode rôzne.

Za uznesenie : Ing. Mária Bucová, Adam Čiernik, Bc. Alena Hvoľková, Peter Kružel, František Pazúrik, František Pepucha, Rastislav Poláčik, Slavomír Praj

Uznesenie č. 8/2023Obecné zastupiteľstvo vo Vavrečke : *určuje*

Zapisovateľku: Máriu Pavlákovú a overovateľov zápisnice Ing. Máriu Bucová a Bc. Alenu Hvoľkovú.

Za uznesenie : Ing. Mária Bucová, Adam Čiernik, Bc. Alena Hvoľková, Peter Kružel, František Pazúrik, František Pepucha, Rastislav Poláčik, Slavomír Praj

Ing. Karol Pjenteck

Snehová kalamita

Už si poniektorí milovníci snehu mysleli, že tento rok nepríde, ale sneh prišiel. A priniesol aj partnerku - pani Kalamitu. Veď nebude chodiť sám, prečo? Aj staré české príslovie hovorí: „Ve dvou se to lépe táhne“.

A teraz vážne – na Orave to nie je nič nové. Posledná bola v roku 2019, zvládli sme, veď si ešte pamätáme. Hory snehu, zaviate dvory, zmiznuté dvere do domu, polámané stromy pod ťarchou bielej nádhery, cesty, ktoré nikam neviedli..., bolo lepšie sedieť doma. Aj tohtoročná bola podobná. Fujavica, snehovica, pre deti radosť, pre dospelých starosť. V obci sa odhrňalo, vyvážalo, odmetalo, frézovalo. Ale o tom som nechala povedať pár slov Ruda Ďuranu, ktorý už niekoľko rokov vykonáva túto prácu pre našu dedinu.

- Taká smiešna otázka na úvod: „Ako sa ti pracovalo v počasí, keď ani psa von nevyženieš?“

Som zvyknutý, veď už roky v zime odhrňame dedinu. A vždy je to tak, že dlho nič a potom katastrofa, aj 15 hodín v traktore, taký mám tohtoročný rekord.

- Tento rok sme mali nielen sneh, čo je normálne, veď je zima, ale aj kalamitu, čo je mimochodom tiež normálne – veď sme na Orave. Ako to vidíš ty, kedysi a dnes?

Kedysi chlap zobral do ruky lopatu (aj teraz sa takí nájdú) a vyčistil dvor, pred domom, za domom, niekedy, keď bolo treba aj u suseda pomohol, popratal sneh tak, aby nezavadzal premávke po ceste, ani na

chodníku, ani susedovi... Nebolo treba vysvetľovať, nikto sa nestážoval, že nahŕňam sneh do dvorov, nekričal, že nemá odhrnutý sneh už o piatej, nikto sa nehneval, keď bolo treba počkať, lebo nedá sa odhrnúť celá dedina za hodinu. Veď je logické, že sa odhrňajú najprv hlavné ťahy pre dopravu, až potom ulice, kde je menej domov. Teraz je to tak, že niektorí občania vidia, že sa odhrňa, ale brány nechajú roztvorené priamo do cesty, autá zaparkované priamo v križovatke a aj napriek hláseniu v rozhlase, auto priamo na komunikácii pred domom. Nuž, akoby nechápali, že ja to auto s traktorom obídem, ale cez noc primrzne a okolo prekážky zostane zamrznutý sneh a to už prekáža všetkým ostatným. Tí ostatní zasa hundrú: „Ako to odhrňaš?“ Jednoducho nevyhoviete, každý si to predstavuje po svojom. A ďalšia vec – áut je v obci veľa, v každom dome nie jedno, ale dve aj tri. Dvory upravené, trávica, záhony, ale autá parkujem na ceste. Neriešim miesto na parkovanie, riešim, že keď môže tamten parkovať na ceste, budem aj ja.

- Čo ťa najviac vie rozčúliť, alebo lepšie povedané, čo je podľa teba arogancia najvyššieho stupňa?

O tom by som mohol ešte hodinu rozprávať, ale najviac ma vie vytočiť to, že odhrniete krásnu širokú vozovku, ešte ani do druhej ulice nezájdem a už sa z niektorého dvora hrnie sneh naspäť na komunikáciu. Keď je to v radovkách, kde naozaj niet kam to množstvo snehu dať, alebo dôchodkyňa, ktorej nemá kto pomôcť odpratať sneh na iné miesto, dá sa to ešte pochopiť. Ale keď vidíte mladého chlapa, ktorý



foto: zasypaná dedina

odhrnutý sneh na protest vyháďže naspäť na ulicu, ešte si aj dvor vyčistí, nuž nechápem... Nevie, či je to arogancia, či nízke IQ, veď to ide z rozpočtu celej obce. Toľko „ponaučení, pripomienok a rád“ dostávam ako sa to má robiť! Čo na to povedať? Snáď len, že niektorí ľudia sú takí múdri – všetko vedia, všade boli a tam kde neboli, tam sa chystajú.

Presne tak, všetko vieme - ako by to mal ten druhý urobiť, ako by sa mal zachovať, ako by mal rozmýšľať, ako by sa mal správať... Všetko to, čo by mal ten druhý vieme.

Napadla ma taká otázka: „A kde sme my? Kde som ja? Viem ako sa správam?“

Na záver je nutné povedať, že snehové kalamity tu boli, sú a ešte budú. Tie zvládneme. Ale kalamita vzťahová, ktorá sa v poslednej dobe zjavila, to bude ťažší oriešok. Traktor a radlica nepomôže. Bude treba, aby sa každý z nás vyzbrojil svojou lopatou slušnosti, obľaduplosti a tolerancie. (i.b.)



foto: lopata je lopata..., tvrdí Danko

Oravský hlinený Betlehem

Je vytvorený z vypálenej keramickej hliny. Betlehem tvorí 365 figurálnych diel, ktoré obsahujú viac ako 500 postáv. Ľudové umelecké prevedenie Betlehemu je tematicky a obsahovo mimoriadne bohaté. Sú v ňom vyobrazené kresťanské hodnoty, ľudové tradície, história aj prírodné bohatstvo regiónu Oravy. Zaberá približne 15 metrov štvorcových. Je dlhý 7 metrov

a vysoký 2 metre. V spodnej časti je vyobrazený výjav Narodenie Pána, Svätá rodina, klaňajúci sa Traja králi, 7 cností, 7 hriešnikov, anjeli a 100 postáv rôznych svätcov. Betlehem zobrazuje aj život oravského ľudu, kresťanské sviatky, ľudové zvyky, tradičné remeslá, práce v lese, na poli aj na gazdovstve. V hornej časti Betlehemu sa nachádzajú miniatúry Oravského hradu a 14 významných oravských kostolov.

Toto unikátne dielo vytvorili bratia Ľubomír a Ján Hoľmovci, rodáci z Vavrečky. Nachádza sa v Mestskom múzeu v Trstenej, vo Wilčekovej kúrii a návštevníci si ho môžu pozrieť počas otváracích hodín múzea bezplatne. Oravský hlinený Betlehem je podľa slov autorov aj ich osobným vyznaním: „ku kraju, kde drali krpce naši predkovia a vzdaním úcty k ich zrobeným rukám a mozoľom.“ V diele práve preto nájdete do hliny pretavené aj ich niektoré zážitky z detstva, Vavrekovu lipu, kostolík či remeslá, práce a záľuby, ktorým sa venovali obyvatelia Vavrečky v minulosti.

Ľubomír Hoľma navštevoval Základnú umeleckú školu v Trstenej. Študoval na Strednej odbornej škole umeleckých remesiel v Prahe a na Škole úžitkového výtvarníctva v Ružomberku. Výrobe tradičnej, úžitkovej a dekoratívnej keramiky sa ako svojmu povolaniu venuje od roku 1992. Je majiteľom firmy Trstenská keramika a Súkromnej základnej umeleckej školy Ľubomíra Hoľmu v Trstenej. Ján Hoľma študoval na Strednej lesníckej škole v Liptovskom Hrádku. Profesionálne pôsobí ako strážca a ochranca prírody v oravskej časti Tatranského národného parku. Modelovaniu z hliny sa začal venovať ako svojej záľube od roku 1992. Zaujímavosťou je, že na tomto veľkom diele sa podieľala celá rodina.

Myslíme, že netreba viac informovať. Chodte sa pozrieť na krásny Betlehem. Je nielen krásny, je hlavne plný informácií a vedomostí o Orave v minulosti i dnes. Pre deti botová encyklopédia dejepisu, zemepisu, ľudových tradícií a kresťanskej viery. Jeho návšteva môže nahradiť niekoľko vyučovacích hodín spomínaných predmetov. Vrelo odporúčame.

foto: Ľubomír Hoľma pri výrobe miniatúr kostolov





„Kde sa vzal, tu sa vzal, človečik tam zrazu stál.“

Že kde? V knižnici. V obecnej knižnici. „HURÁ!“ Veru, veru, spievam si trikrát „HURÁ!“ Už sme si mysleli, že decká v tejto mobilovej, televíznej, tabletovej ére na knižnicu zabudli. Že zabudli na jej útlnosť, pohostinnosť, múdrosť..., že zabudli, na jej farebné police plné krásnych knížiek – rozprávkových, príbehových, básničkových, informačných a...a, že jednoducho zabudli. Ale nie je to pravda. Prišiel marec a, zrazu sa zjavili. Najprv najmenší ľudkovia z materskej školy Lienka, ktorým sme čítali o troch nezbedných tučniakoch a hádke, za ktorú sa potom hanbili (áno, učili sme sa hanbiť), veď je dôležité naučiť sa chápať, čo JE dôležité a čo NIE. Boli aj ich starší kamaráti, ktorých sme učili, že nepoznáme škaredé mená, iba mená, ktoré škaredo vyslovíme... Učili sme sa, že každé meno sa začína na iné písmenko, každé meno pri vyslovovaní ináč žblnkoce, veľa krásnych mien je zabudnutých, ale keď dostanú svojho majiteľa, zrazu sa krásne narodí. Prišli aj prváci, ktorí boli zvedaví a hľadali slová, ktorá sa v básničkách kamarátia, čiže sa rýmujú. Príbehy v básničkách sú trochu pokrútené, prepletené, ale o to zaujímavejšie



foto: Lienka v knižnici

a prváci im veľmi dobre rozumeli a povymýšľali také slovné „vilomeniny“, že knižnica sa od smiechu škerila až do večera. Veď si len predstavte čo povedali: nie lezec, ale LEZIAR, nie, nebudeme prezrádzať, lebo dobrý humor je vážna vec! Na ten musíte mať kreatívnu hlavu, tak ako ju majú prváci, na taký humor sa musíte vedieť správne zamyslieť. S tretiackymi deťu- chami sme si na mušku zobrali slovenské horory od Pavla Dobšinského, veru, aj Hollywood by taký príbeh závidel, keby vedel... ako Laktibrada „vyplatil“ lenivú dievku. Radšej ani nebudeme konkretizovať, lebo niektoré slabšie povahy by po prečítaní rozprávky od nášho najväčšieho rozprávkára ani z domu nevyšli. Už chápeme, prečo v minulosti deti iba na peci sedeli, lebo miesto Toma a Jerryho počúvali rozprávky od Dobšinského. Tretiaci to zvládli na výbornú, strach v podobe Laktibrady nakreslili, archaické slová si zapamätali a hlavne sa dozvedeli, že nielen pán Disney rozumel rozprávkam, ale aj náš Dobšinský bol rozprávkový frajer. Veď obidvaja začínajú na D.

Veríme, že knižnica všetkých, čo boli potešila. Dúfame, že ešte poteší. Tak príďte...

(i.h.)

Karneval

nás nielen baví...

foto: karneval na ružovo



... ale aj učiť. Veru áno, karneval nielen zabáva, lebo je tanec, lebo je smiech, smiešne, strašné i zaujímavé masky. Predovšetkým nás učí kreativite, nápaditosti, zručnosti. Veď toľko krásnych masiek bolo na tohtoročnom karnevale vyrobených doma a veruže v ničom nezaostávali za tými kupovanými. A práve to je to, čo deti najviac teší – spoločná



zábava, vyrábanie, tvorenie s rodičmi, s babkou, dedkom, jednoducho s rodinou. Keď sa bavia aj dospeláci. A na karnevale vo Vavrečke sa odjakživa bavili nielen deti. Tento rok mal vavrečský karneval aj svojich maskotov – postavičky Mimona a Minnie. Každá maska dostala pri vstupe malý darček, tie najkrajšie masky boli odmenené peknými cenami, pre všetkých bol pripravený čajík, šišky, zemle, koláčiky, ale aj tombola. Aj touto cestou ďakujeme ochotným rodičom, ktorí karneval zorganizovali a potešili všetkých, ktorí sa radi zabávajú. (i.h.)

Blahoželáme

„Človek človeku časom by mal byť,
v ktorom sa dočká všetkého, čo si prial.
Človek človeku srdcom by mal byť,
v ktorom toho nájde, koho miloval.“

Blahoželanie k výročiu sobáša:

manželia Jozef a Žofia Krivdovci, ktorí oslávili 65 rokov spoločného života,

manželia Alojz a Irena Gándiovci, ktorí oslávili 60 rokov spoločného života

... nepoznáme vaše túžby a nevieme čo všetko by ste si chceli priať. Želáme však ešte mnohé spoločné chvíle, štebot vnúčat i pravnúčat, ktoré najväčšiu radosť vám môžu dať.

Želáme vám, aby ste ešte ďalšie roky žili vo svornosti a zdraví a i napriek striebru vo vlasoch, na duši a v mysli cítili sa mladí...

Prajeme všetko najlepšie, veľa spokojnosti a hlavne každodenný dôvod na úsmev!



foto: Gandiovci - 60 rokov výročia



foto: Krivdovci - 65. výročie

Spoločenská kronika

Zosobášili sa:

Lucia Trabalková a Matteo Pace

Narodili sa

Michal Kasan, Tomáš Gonšénica, Nataša Habláková
Juraj Fidrik, Gregor Graňák

Opustili nás:

Ľubomír Hrkeľ, Kamil Kasan

Materská škola

Materská škola je náš druhý domov...

hoci je každému dieťaťu najlepšie v blízkosti mamy a nič tento pocit nenahradí. Ale ak sa časom rozhodnete poslať vašu ratolesť do materskej školy, dokáže ho to tiež obohatiť v rôznych smeroch. Aj keď to pri pohľade na škôlky možno tak nevyzerá, toto prostredie je jasne štruktúrované, vďaka čomu si dieťa ľahšie nájde kamarátov. Prostredie je navrhnuté tak, aby povzbudilo sociálne interakcie medzi deťmi.

V škôlke sa buduje vzťah medzi dieťaťom, učiteľom a rodičom, pričom prioritou je vzťah učiteľa a dieťaťa. Rodičia sú vnímaní ako tí, ktorí poznajú dieťa najlepšie. Učitelia sa snažia pochopiť a rešpektujú ciele rodiča, čo sa týka výchovy dieťaťa. Počas toho, ako deti chodia do školy sa všetko ich vzdelávanie odohráva v komunite ich rovesníkov. Avšak to, ako uspieť v skupine rovesníkov, sa deti začínajú učiť už aj v škôlke.

Vďaka rôznorodosti aktivít sa zlepšuje nielen koordinácia dieťaťa, ale aj jeho celková rovnováha.

Tešíme sa na Vás!

Náš darček knihám

Marec bol prvýkrát vyhlásený za mesiac knihy v roku 1955 na počesť Mateja Hrebendu, legendárneho šíriteľa knižnej kultúry. Práve vďaka nemu sa krásna literatúra dostávala aj tam, kde o nej dovtedy nik nepočul. Spoločne sme v našej škôlke oslávili *MAREC MESIAC KNIHY* tak, ako sa patrí – ponorili sme sa do sveta príbehov.

Ako tradične, tak aj tento školský rok sme si pre deti pripravili aktivity na podporu „čítania“. Naši malí čitatelia sa poriadne zabávali a prežili sme dni plné nových vedomostí a krásnych zážitkov.

Čím raz budem, keď vyrastiem?

Hasičom, pilotom, lekárkou, herečkou..... Každé dieťa by chcelo niečím byť. Dievčatá učiteľkou, baletkou, kuchárkou... Chlapci túžia byť futbalisti, kominári, hasiči... Každú chvíľu niečím iným. O tejto téme sme sa rozprávali počas celého týždňa, tak sme sa rozhodli, že pripravíme pre deti aktivitu. Úlohou detí bolo prísť do škôlky oblečení podľa toho čím chcú byť. Pozrite ako sa nám to podarilo.

Rozprávkový bál

Fašiangy sú obdobím roka, kedy by sme mali byť najveselší a najúsmevnejší. Počas fašiangov sa zabávame, tancujeme a pripravujeme si masky na maškarný karneval. Po dlhej dobe sme sa konečne mohli spoločne veselo a farebne rozlúčiť s fašiangovým obdobím, a to karnevalom.

Hurá je to tu, radujme sa všetci, prišiel medzi nás super karneval. Touto pesničkou sme rozveselili všetky deti, ktoré sa premenili na krásne masky. Vo vyzdobenej triede čakalo na deti množstvo súťaží a zábavy. Každé dieťa bolo krásne a jedinečné, za čo vďačíme aj kreatívnym rodičom. Bol to deň plný radosti, spokojnosti a dobrej nálady, a preto si fašiangové tradície v MŠ zachováme naďalej.

Sférické kino

Prostredníctvom sférického kina naše deti poodhalili tajomstvá morského sveta a vesmíru.

Ocitli sa v zázračnom 3D priestore, kde mali pocit, že sú súčasťou deja. Je to najnovšia zábavno-vzdelávacia cesta za poznaním. Pohľady cez celú kupolu, zábery padajúcich hviezd a zábery plávajúcich živočíchov a ďalšie efekty ponúkajú nezabudnuteľný zážitok.

TÁRANINKY našich najmenších

To nevymyslíš, to sú deti! Najvtipnejšie výroky a hlášky našich detí:

- Čo je to pláca? Pláca je taká robota.
- Čo robí Mikuláš, keď rozdá všetky darčeky?
- oblecie si doma tepláky a tričko
- oblecie si montérky a šiltovku
- oblecie si gat'úse a červené čizmy.
- Pani učiteľka vošla do triedy a nešťastne

zakopla o prah dverí, dievčatko podišlo k nej a hovorí: "Dávaj si konečne pozor, však si sa skoro zabila."

Slovník našich najmenších:

noha - *nocha*, jeleň - *jejeň*, zajac - *jajac*, tlačí - *kvač*, tlačienka - *kvačienka*, traktory sejú - *sejajú*, *sjú* alebo *sejali*, ony mi to *zjú* - zjedia, ja som *lud'* - človek, *jentinky* - lentilky, kečup - *kepuč*, knedľa - *kledma*, mandarínka - *mandolínka*, skákať - *kakat'*, bager - *badej*, traktor - *tojka*, helikoptéra - *optera*, čokoláda - *kavač*, kombajn - *bomba*.

Prečo si to alebo ono urobil? *Jebo* - lebo.

Valentínka – 6. ročník okresnej výtvarnej súťaže

V spolupráci s Centrom voľného času Maják sa naša materská škola zapojila do výtvarnej súťaže zameranej na tému sv. Valentína. Táto téma bola veľmi zaujímavá a predškoláci z triedy SOVIČKY a MOTÝLIKY sa s radosťou pustili do práce a vytvorili krásne výtvarné diela. Ako vždy sme im držali palce.

Dúha – 27. ročník výtvarnej súťaže

Ľubovnianske osvetové stredisko v Starej Ľubovni vyhlásilo 27. ročník literárnej a výtvarnej súťaže. Naše p. učiteľky sa hneď pustili s deťmi do práce a namaľovali úžasné práce. Ako vždy sa do súťaže zapojili deti z triedy MOTÝLIKY a SOVIČKY. Samozrejme im znova budeme držať palce. (b.r.)

foto: Motýlíky



foto: Sovičky



foto: Včielky



Základná škola s materskou školou Vavrečka 204
Elokované pracovisko Materská škola 106

ZÁPIS DETÍ DO MATERSKEJ ŠKOLY

TERMÍN VYDÁVANIA A ODOVZDÁVANIA ŽIADOSTI OD:

1. mája 2023 - 31. mája 2023

Potrebné informácie a tlačivá k zápisu do materskej školy budú včas aktualizované na web stránke: zsvavrecka.edupage.org
v priečinku **Materská škola – Zápis dieťaťa do MŠ.**

Tešíme sa!



ŠKOLA

Bádateľské aktivity

Tieto aktivity sú neodmysliteľnou súčasťou nášho školského života v Zelenej škole. Nielen na hodinách prírodovedy sa žiaci učia bádaním. Táto forma získavania nových informácií a zároveň upevňovania získaných vedomostí, patrí ku hlavným krokom Zelenej školy. Podnecuje žiakov k aktivite a prebúdza v nich malých bádateľov. Skúmanie, zisťovanie a hľadanie odpovedí na rôzne výskumné otázky žiakov baví. Naša zážitková záhrada im k bádaniu poskytuje veľa možností, čoskoro v nej pribudnú nové náučné elementy.

Bádateľské aktivity



Karneval

Každý sa veru čudoval, výpis známok či karneval? „Čo je tu dnes veľký bál? A či dáky karneval? Sprievod masiek krúži v kruhu, jedna maska strieda druhú.“

Presne tak to vyzeralo v škole v utorok, dňa 31.1. Tohtoročný školský karneval bol výnimočný, pretože bol spojený

s polročným vyhodnotením výsledkov. V tento deň si žiaci prevzali výpis hodnotenia za uplynulý polrok a to netradične v maskách. Karnevalová slávnosť prekvapila originalitou masiek, ako sa hovorí, „od výmyslu sveta.“ Pohľad na vlastnoručne vyrobené originály najlepšie vystihlo slovo WAU. Fantázia rodičov naozaj nepozná hranice. Porota mala veľmi ťažkú úlohu vybrať tie najoriginálnejšie spomedzi všetkých. Každá maska si odniesla odmenu, nikto neodchádzal smutný. Žiaci sa potešili i sladkej odmene v podobe torty, ktorú dostala každá trieda. Spoločne prežitý deň plný smiechu, hier, zábavy, tanca bol výsledkom dobrej nálady, ktorú si všetci odniesli až domov.

foto: školský karneval



Kolégium Zelenej školy s pánom starostom.

Na spoločné stretnutie kolégia, ktoré sa konalo dňa 8.2.2023, pozvali žiaci aj starostu obce Vavrečka, pána Ing. K. Pjenteke. Pán starosta prijal pozvanie a stal sa novým členom kolégia. Žiaci si vyskúšali partnerstvo s dospelými prezentovaním práce v Zelenej škole. Vysvetlili metodiku 7 krokov – cestu, po ktorej kráčajú už



druhý rok v prioritnej téme Zeleň a ochrana prírody. Stretnutie bolo malou ukážkou participácie žiakov na rozhodovaní a plánovaní školského života. Pochvala od pána starostu bola pre žiakov medailou za ich prácu. Dakujeme!

FlySky Flex

-obľúbená učebná pomôcka v našej digitálnej škole. Veľmi sa tešíme, že súčasťou našej „digitálnej rodinky“ je zariadenie, ktoré dokáže rozvíjať digitálne zručnosti žiakov. Je ním FlySky Flex – inovatívny multimediálny produkt, ktorý kombinuje funkcie estola, interaktívnej tabule a interaktívneho koberca. Rozvíja postreh, trpezlivosť, logické myslenie, stimuluje vnímanie, vizuálno-pohybovú koordináciu a v neposlednom rade aj tímovú spoluprácu. Žiaci môžu pomocou interaktívneho pera dynamicky prepínať rôzne aplikácie a vzdelávacie programy. Kompaktný integrovaný systém Flex disponuje širokou škálou interaktívnych a vzdelávacích aplikácií určené pre najmenšie deti až po dospelého. Je vynikajúcou pomôckou rozvíjajúcou mnoho stránok žiaka. Dáva nový rozmer pojmu škola hrou a poskytuje učenie spojené so zážitkom. Máme tak možnosť urobiť vyučovanie interaktívnejšie a zábavnejšie a povzbudzovať žiakov k tomu, aby konali samostatne a prekonávali výzvy rôznej obtiažnosti.



Súťaž v anglickom jazyku

Žiaci 1.- 4. ročníka sa na jeseň zapojili do anglickej súťaže spoločnosti Ventures Books. Bolo do nej poslaných viac ako 120 príspevkov z celého Slovenska. V kategórii 1.-2. trieda ZŠ nás úspešne reprezentovali žiačky 1.A triedy, ktoré sa umiestnili na **2. mieste**. Ich víťazný tím, s názvom **Narodeniny**, tvorili dievčatá **Karolína Bronerská, Natália Ďuranová, Milica Brčáková, Magdaléna Ratičáková a Katarína Košútová**. Dievčatám blahoželáme a ďakujeme za krásnu reprezentáciu školy.

Úspechy vo výtvarnej súťaži Valentínka, Vianočná ozdoba

Aj v 6. ročníku okresnej valentínskej výtvarnej súťaže Valentínka sme boli opäť úspešní. V I. kategórii 6-8 rokov bola Cena poroty udelená **Alžbetke Farbárovej** z triedy Motýliky z našej MŠ. V II. kategórii 9 - 12 rokov získal tretie miesto **Richard Pjente** zo 4.A. Výsledky potvrdila porota dňa 24.02.2023 v zložení: Mgr. Janka Peštová Sýkorová – výtvarníčka, ZUŠ I. Kolčáka Námestovo, Mgr. Janka Brišová – výtvarníčka, ZUŠ I. Kolčáka Námestovo, Mgr. Alena Durčáková – výtvarníčka, SZUŠ Fernezová Námestovo, Mgr. Andrea Lubasová – riaditeľka CVČ Maják Námestovo.

Rovnako v 3. ročníku tvorivej súťaže "**Moja vianočná ozdoba**", ktorú organizovalo CVČ Maják v Námestove v spolupráci s OZ Centráčik sme dosiahli pekný úspech. Svedčí o tom aj krásne 2. miesto v I. kategórii pre **Magdalénku Ratičákovú** z 1.A. Cenu poroty získala **Lillien Matkulčíková** z 3.A. Gratulujeme! Z úspechov našich žiakov sa veľmi tešíme. Ich tvorivosť budeme rozvíjať a podporovať naďalej.



Žiaci z našej Zelenej školy prispeli malým dielikom k pomoci.

V duchu motta „Pomôžte nám pomáhať“, zorganizovali žiaci za podpory svojich rodičov akciu pomoci pre psíkov v Zubrohlave. Táto milá akcia sa uskutočnila v sobotu, dňa 9. 1. 2023. Vyzbierané deky, hračky, čistiace prostriedky i potravu pre opustené zvieratá odovzdali členke OZ Ľufáčik. Žiaci boli smelší, pretože už mali vzácnu skúsenosť z májovej návštevy útulku. Ich istotu nachvíľu nahľodával červík pochybnosti, či zvládnu zložiť skúšku dobrovoľníka, ktorý zoberie psíka pomocou vôdzky na výlet do prírody. Títo štvornohí priatelia sú odkázaní len na pomoc dobrovoľníkov. Zatvorení vo voliére potrebujú pohyb a prejav lásky, o ktorú prišli nezodpovedným konaním svojich majiteľov. Venčenie psíkov sa koná pod dohľadom dospelých, bezpečnosť žiakov je na prvom mieste. Žiakom vybrali Merlona a Miňa, ktorí sa nemohli dočkať detskej spoločnosti. V úlohe držať vôdzku a dávať psíkovi povely, sa žiaci spravodlivo striedali. Za krátky čas sa naladili na spoločnú vlnu, psy poslušne reagovali na ich povely. Za poslušnosť dostali chutnú odmenu. Tešili sa deti, tešili sa havkáči, ktorí od radosti krútili chvostíkmi, ovoniávali a pečiatkovali labkami oblečenie a všetko navôkol.

Predškoláci v škole

Dňa 21.02. privítali školáci svojich budúcich spolužiakov z materskej školy. Predškoláci sa tak na jeden deň stali ozajstnými žiakmi v škole. Zoznámili sa so školskými pomôckami, vyskúšali si učenie sa v triede, sedenie v laviciach, písanie na tabuľu, počítanie. Žiaci si pre svojich mladších kamarátov pripravili zaujímavosti zo svojho školského života. Ukázali im prácu s robotmi Photon, aktivity s inovatívnym multimediálnym zariadením, ktoré kombinuje funkcie e-stola, interaktívnej podlahy a interaktívnej tabule, predviedli pokusy i to, ako sa učia. Predškoláci sa oboznámili s priestormi školy a do svojho prvého zošítka si nakreslili to, čo ich baví, čo sa im páči. Darčeky, cukríky, teplý čajík, školskí kamaráti, dobrá nálada, usmiate tváričky. Týmito slovami možno opísať vydarený deň, ktorý sme strávili spoločne s predškolákmi. Tešíme sa na naše ďalšie spoločné stretnutie, ktoré bude v apríli pri zápise. Predškoláci svojím smelým vystupovaním a šikovnosťou dokázali, že už zvládnu plniť školské povinnosti. V septembri sa stanú právoplatnými žiakmi školy.



Pokyny k zápisu

Do 1. ročníka možno prijať:

- dieťa, ktoré dovŕši šesť rokov veku do 31.08.2023
- dieťa, ktoré nedovŕši šesť rokov veku do 31.08.2023, ale má súhlasné vyjadrenie zariadenia výchovného poradenstva a prevencie a súhlasné vyjadrenie praktického lekára pre deti a dorast
- dieťa so špeciálnymi výchovno-vzdelávacími potrebami alebo s nadaním, ktoré má súhlasné vyjadrenie zariadenia výchovného poradenstva a prevencie a súhlasné vyjadrenie praktického lekára pre deti a dorast
- dieťa, ktoré dosiahlo školskú spôsobilosť

Požiadavky na budúceho prváka:

- vie sa primerane veku správne a zrozumiteľne vyjadrovať
- vie správne držať ceruzu v ruke
- pozná základné farby
- pozná základné geometrické tvary
- vie napočítat' do 10
- vie sa orientovať v priestore (hore, dole, vpredu, vzadu, vľavo)

Pochovávanie basy

„Fašiangy, Turíce, basa odíde, kto nemá pesničku, smutno mu bude...“

Trochu sme poprekrúcali tradičnú, fašiangovú pesničku, lebo veď je začiatok 40-dňového pôstu, ale aj naozaj basa odišla. Odišla, alebo lepšie povedané odniesli ju, pochovali a s ňou aj zábavu, veselosť a hojnosť (len či naozaj), presne tak, ako sa patrí. Fašiangová veselica spojená s touto ceremóniou sa konala 18.februára. Sála kultúrneho domu sa zaplnila takpovediac do posledného miesta. Na stoloch sa vynímali rôzne dobroty od sponzorov, ale piekli aj tetušky z klubu dôchodcov z Vavrečky. Nechýbali voňavé fánky, záviny, šišky a iné tradičné dobroty, ktorých sa podľa našich zvykov musíme najesť dosýta, pretože nás čaká až do veľkonočných sviatkov 40-dňový pôst.

Fašiangami nazývame obdobie od Troch kráľov do Popolcovej stredy. Sú prechodom medzi zimným a jarným obdobím. Počas tohto obdobia sa organizujú zábavy a plesy. A preto ani vo Vavrečke nebolo tomu

inak. Každý kto bol, môže povedať, že odišiel s plným bruchom, vytancovanými nohami a oživenými tradíciami. Ďakujeme všetkým, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom zapojili do tejto akcie. (a.č.)

Milí budúci prváci!

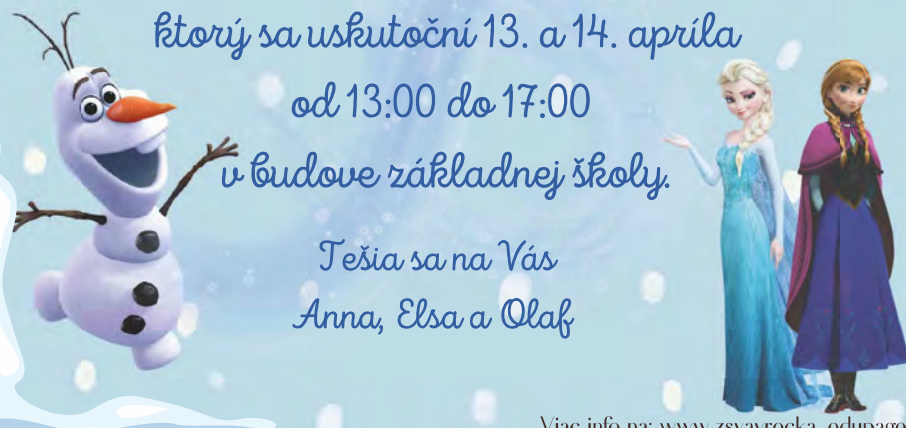
Základná škola s materskou školou
Vavrečka 204 pozýva Vás a Vašich rodičov
na

ZÁPIS DO

1. ROČNÍKA,

ktorý sa uskutoční 13. a 14. apríla
od 13:00 do 17:00
v budove základnej školy.

Tešia sa na Vás
Anna, Elsa a Olaf



Viac info na: www.zsvavrecka.edupage.org





foto: pochovávanie basy

1. ročník Vavrečskej bielej stopy

V sobotu 11. februára si po roku do Vavrečky opäť prišli zmerať svoje sily oravskí bežkári. Obec Vavrečka v spolupráci s OZ Vavrečské labute a TT Vavrečka pripravili krásny - 2,7 km dlhý okruh pre dorast a dospelých a 1 km dlhý okruh pre žiakov. Počasie ako z pohľadnice, snehu dost' a boli aj gastrobonusy - guľáš, šúľance, koláče, pívko a punč. Organizátori a všetci dobrovoľníci svojou námahou prispeli k úžasnému športovému podujatiu.

Napokon sa na štart dohromady postavilo 60 pretekárov.

Najprv štartovali najmenší do 8 rokov. Odbehli si 400 metrov, spolu s nimi sa na trať postavil aj najstarší účastník 80 ročný Lojzko Poláčik na svojich drevených lyžiach. Po nich nasledovali žiaci 9-11 rokov, trať - 1 km klasicky a starší žiaci 12-14 rokov mali trať - 2 km klasicky.

Poradie bolo nasledovné:

Chlapci 400 m:

1. Zachej Vojtechovský
2. Matúš Briš
3. Teodor Chajdiak

Dievčatá 400 m:

1. Zuzana Vošková
2. Alžbeta Vošková



foto: milovník tradícií Lojzko Poláčik

Chlapci 1 km:

1. Viktor Chajdiak
2. Peter Holmík
3. Eliáš Vojtechovský

Dievčatá 1 km:

1. Dorota Holmíková
2. Melánia Floreková
3. Soňa Jančígová

Chlapci 2 km:

1. Jakub Hnojčík
2. Ján Buc
3. Sebastián Poláčik

Dievčatá 2 km:

1. Nela Janíková
2. Anežka Brišová
3. Edita Ferenčíková

Hromadný štart absolvovali kategórie dorastu a dospelých. Hlavné mužské kategórie (Muži I. až III.) bežali 4 kolá (10,8 km), Ženy I. až III. + Muži IV. 3 kolá (8,1) km a dorast 2 kolá (5,4 km).

Trojica pretekárov Mário Košút (Muži I.), Slavomír Praj (Muži II.) a Peter Sitárik z KB Breza (Muži III.) si hneď na začiatku vytvorila vlastnú skupinu, ktorá mala značný náskok pred ostatnými pretekármi. Na záver sa rozhodol najmladší z borcov, že si zabehne povíťazstvo a tak sa aj stalo. **Mário Košút trať zvládol za 34 minút, 41 sekúnd, za ním zaostal Peter Sitárik 39 sekúnd a Slavomír Praj minútu.**

Medzi ženami bola najrýchlejšia Mária Sitáriková (Ženy III.), ktorá 8 km dlhú trať zvládla za 36 minút a 26 sekúnd, druhá dobehla Alžbeta Bucová (Ženy I.) a tretia Adriána Kormaňáková (Ženy II.). V kategórii veteránov nad 60 rokov bol najrýchlejší Pavol Trabalka, druhý stupienok obsadil Pavol Florek a tretiu priečku Anton Kristofčák. V kategórii dorast pretekali iba dvaja súťažiaci Tomáš Hurák a Veronika Slaničanová.

Je fantastické, že sa takéto podujatia, ktoré nútia človeka zdravo žiť, dejú. Ponúkajú nielen

foto: víťazi najstaršej kategórie



foto: víťazky dievčatá a víťazi chlapci



zdravý pohyb, ale aj zdravú rivalitu, ktorá posúva vo výkonoch, a samozrejme, takéto podujatia majú skvelú atmosféru, šíria priateľstvo, radosť a spoločné zážitky, ktoré sú najväčším bonusom. Ďakujeme touto cestou organi-začnému tímu z OZ Vavrečské labute pod vedením Sláva Praja, Rast'a Poláčika, Františka Vojtechovského a Mariána Chajdiaka. Pomáhal aj tím dobrovoľníkov, ktorí varili, moderovali, stavali stan. Sponzorovala obec Vavrečka. Pevne veríme, že „Vavrečská biela stopa“ zanechala vo všetkých zúčastnených tú pozitívnu stopu a o rok pokračujeme ďalším ročníkom týchto bielych pretekov. (i.h.)

Stolnotenisový vianočný turnaj.

Nepamätáme, ktorý ročník to v tomto roku bol, hlavné je, že vyznávači tohto zaujímavého športu sa stretli v Kultúrnom dome a zmerali si sily. Nie silou, ale tak ináč - šikovnosťou, obratnosťou, rýchlosťou a taktikou. A popritom sa stihnú porozprávať, zasmiať, prebrať politiku, robotu, zárobok..., a ešte mnoho ďalších tém, ktoré sú dôležité. A k tomu občerstvenie, pekné ceny, poháre pre víťazov, no hotová psychoterapia. Dorast a žiaci majú určite iné témy, ale je jasné, že pre nich dôležité. Sme radi, že športy vo Vavrečke sú prítomné „z každého rožka - troška“ a milovníci pohybu si majú z čoho vybrať.

Výsledky:

Dievčatá:

1. Júlia Kobiliaková, 2. Laura Bugarová, 3. Sára Olašáková

Žiaci:

1. Lucián Gabriel Minárik, 2. Richard Miklušák, 3. Tadeáš Chajdiak

Dorast:

1. Dávid Adamec, 2. Ján Kubica, 3. Juraj Košút

Muži I:

1. František Sklarčík, 2. Július Čajka, 3. Viktor Čiernik

Muži II:

1. Ján Bronerský, 2. Stolárik, 3. Filip Sklarčík



foto: úspešní pinpongovi víťazi

